

Pintér Sándor

Amíg a megtisztulás napjára virrad

Alkonytól hajnalig. Csak azt elviselni! Bolyongva
Mozdulatlan baglyok, denevérek kihalt tartományain
Át, álomból ébrenlétbe, aztán újra a belső
Mozi nézőterére billenve át, csak élni túl,
Ahogy esik és havazik, ahogy hull alá szakadatlan
Megannyi évszaka elmének, istennek, tájnak.
Ha nem vigyázna ránk a Szobrok Éji Istene,
Akár le is dőlhetne vázunk a sötétből
Málló talapzatról, de így, hogy velünk van,
Testünk akár a márvány, oly sima és végsőkig
Csiszolt, akár Palestrina, vagy Mozart miséi.
Csak a lélek hányódik szüntelen, mintha
Valami lélekvesztőn lenne, s ahogy elalszunk, már
Feszíti is hálóját az éj a tudatban, ahogy
Pókháló szövö be az eget is azon az éjjelen,
Mely a Megtisztulás Napjára virrad.